

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Kubovou v hlavním líčení konaném dne 15. srpna 2019 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]
narozený [REDACTED], místem narození [REDACTED], bytem [REDACTED],
[REDACTED]

uznává se vinným, že

nejméně v období od 12. 1. 2018 do 14. 2. 2018 v Českých Budějovicích, případně jinde, zaměstnán na pozici regionálního ředitele u společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., IČO 25458302, se sídlem Vaníčkova 1594, 400 01 Ústí nad Labem, která podniká v oboru dodávek elektřiny a zemního plynu, se záměrem neoprávněně si pořídil kopie záznamů o obchodních kontaktech, zákaznících, účastnických a dodavatelských smlouvách pro vlastní potřebu,

v rozporu se směrnicí svého zaměstnavatele č. LZ07 pojmenované jako „Pokyny pro uživatele ICT vybavení“, s níž byl seznámen, dle níž mohl s daty společnosti, ke kterým měl přístup, nakládat mj. pouze v souladu s touto směrnicí, přičemž zejména nesměl k systému připojovat jakékoliv soukromé zařízení, používat internet na firemním zařízení k přenosu a stahování dat a k přeposílání dat mohl využívat pouze firemní elektronickou poštu, kdy jakýkoli neoprávněný přístup k datům společnosti byl monitorován interním systémem ochrany dat DLP (data loss prevention) Incident Manager - kontrola nakládání s daty společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., zneužil svého postavení a souvisejícího oprávnění k přístupu do informačního systému a databází společnosti a ze svěřeného firemního notebooku zn. ProBook 6570b, označeného NB42 a služebního e-

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

mailového účtu [REDAKCE], opakovaně neoprávněně přistoupil k počítačovému systému společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., kdy nejméně ve 3 případech na svůj externí harddisk a ve 2 případech do své soukromé e-mailové schránky neoprávněně zkopíroval tato neveřejná, běžně nezískatelná data, a to konkrétně:

- dne 12.01.2018 v 22.23 hodin z adresáře "c:[REDAKCE]" na soukromé USB zařízení - externí hardisk StoreJet Transcend, s.č. 29BB208161FF do složky "e:[REDAKCE]" zkopíroval data (soubory) o celkové velikosti 7,364 kb obsahující informace o 100.000 zákaznických číslech, včetně pohlaví a bydliště zákazníka, čísla jeho smlouvy, sazby, typu jističe, spotřebě a formě úhrady, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 195039,
- dne 12.01.2018 v 22.53 hodin z adresáře "c:[REDAKCE]" na soukromé USB zařízení - externí hardisk StoreJet Transcend, s.č. 29BB208161FF do složky "e:[REDAKCE]" zkopíroval data (soubory) o celkové velikosti 3,638 kb obsahující informace o 11.038 obchodních partnerech, včetně jejich názvů, IČ, rodných čísel, podrobností smluv - jako je platnost smlouvy, doba uzavření/ukončení, provize, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 195382,
- dne 12.01.2018 v 23.49 hodin z adresáře "c:[REDAKCE]" na soukromé USB zařízení - externí hardisk StoreJet Transcend, s.č. 29BB208161FF do složky "e:\\" zkopíroval data (soubory) o celkové velikosti 15,688 kb obsahující informace o 65.001 zákaznících - právnických subjektech, včetně bydliště nebo sídla, konkrétní adresy, telefonních, e-mailových kontaktů a IČ zákazníků, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 196077,
- dne 19.01.2018 v 09.43 hodin zkopíroval z emailového účtu společnosti [REDAKCE] ze složek: "[REDAKCE]" a "report_seznam_odberatelu_a_opm_sovo.xlsx" do soukromé emailové schránky [REDAKCE], s předmětem v názvu "[REDAKCE]" data (soubory) o celkové velikosti 457 kb obsahující informace o 1.392 a 167 zákaznických číslech, adresách odběrných místech, smlouvách a způsobu jejich uzavření, distribuční síti, sazbě a ceně produktů, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 209680,
- dne 14.02.2018 v 15.42 hodin zkopíroval z emailového účtu společnosti [REDAKCE] ze složky: "sešit1.xlsx" do soukromé emailové schránky [REDAKCE], s předmětem v názvu "[REDAKCE]" data (soubory) o celkové velikosti 86 kb obsahující informace o 614 zákaznících, jejich telefonních číslech a emailových kontaktech, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 318432,

přičemž takto činil v rozporu s vnitřními předpisy společnosti, nejméně s bodem 4. odstavec 1, 3, bodem 8., bodem 13.1, bodem 13.4 a bodem 14.1 interní směrnice svého zaměstnavatele č. LZ07 pojmenované jako „Pokyny pro uživatele ICT vybavení“, když si byl vědom skutečnosti, že jde o citlivá data, která mohou být zneužita v konkurenčním prostředí, kdy mu následně byla dne 23.02.2018 dána jeho zaměstnavatelem výpověď,

tedy

získal přístup k počítačovému systému a neoprávněně užil data uložená v počítačovém systému,

čímž spáchal

přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 230 odst. 2 tr. zákoníku, § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu v počtu 25 celých denních sazeb po částce 2 600 Kč, tedy v celkové výši 65 000 Kč (šedesát pět tisíc korun českých).**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanovuje **náhradní trest odnětí svobody v trvání 120 (sto dvacet) dnů.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená společnost CENTROPOL ENERGY, a.s., IČ 25458302, se sídlem Vaničkova 1594, Ústí nad Labem, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud k věci vyslechl obžalovaného, svědky [REDAKCE] a [REDAKCE], provedl důkazy listinné.

2. Obžalovaný se proti obvinění vznesenému v podané obžalobě ohradil a uvedl, že s jejím zněním nesouhlasí. Na svou obhajobu uvedl následující: Od okamžiku nástupu do společnosti, tedy od roku 2012, zpracovával veškerý reporting pro své oddělení, což bylo obchodní oddělení a pracoval tak s vědomím zaměstnavatele. Veškeré kontakty nebo veškerá data, která využil, využil ve prospěch společnosti, k řízení obchodních aktivit, k dosahování cílů oddělení, které mu bylo svěřeno a s vědomím zaměstnavatele. Do společnosti Centropol Energy a.s. původně nastupoval jako manažer pro korporátní prodej, měl na starosti veřejné zakázky. Následně se tato pozice přejmenovala, ale pracovní náplň zůstala v podstatě stejná. Poslední jeho pozice byla regionální ředitel pro jižní Čechy nebo jihozápadní Čechy. Bylo mu podřízeno několik zaměstnanců, byli to interní obchodníci, externí obchodníci, obchodní podpora. Pokud jde o to, že vytýkané jednání bylo v rozporu se směrnicí zaměstnavatele LZ07, tak seznamování se směrnicemi bylo u zaměstnavatele víceméně formální. Nemohl potvrdit, zda se s danou směrnicí seznámil, neboť tam, kde byla tato směrnice k dispozici, bylo i několik dalších směrnic, celkový rozsah byl přes 20 stran a již si nevybavil, že by s těmito směrnicemi byl někým seznamován, pravděpodobně to proběhlo tak, že pouze podepsal seznámení s tímto dokumentem. Od samého počátku nástupu do funkce při zpracování reportingu se v podstatě ani nezajímal o to, zda nějakým způsobem porušoval interní nařízení nebo ne, neboť měl zpracování reportingu na základě obchodních dat v popisu práce a bylo to jedním z hodnotících kritérií, což je doložitelné tehdejším ředitelem [REDAKCE]. S daty pracoval víceméně vždy na základě toho, že je musel získat ze systému, takže v té samé frekvenci, v jaké se zpracovával reporting, pouze s tím, že některé reporty trvaly na zpracování třeba i čtyři dny, takže tomu ale vždy předcházelo stažení dat. Pokud šlo o standardní reporting, tak to byla víceméně totožná data, pokud to byl reporting ad hoc, tzn. pokud např. přišel partner a řekl, že mu byla neoprávněně zkrácena provize a muselo se to ověřit, zda to tak je nebo ne, tak se zpracovávala úplně jiná data, než která obžalovaný zpracovával do té doby, protože standardně provize nebo výše provize nebyla úplně to, čím by se zabýval. Pokud jde o samotné zpracování dat, tak je zpracovával od začátku svého pracovního poměru až do konce pracovního poměru a za celou dobu mu nikdy nebylo ani naznačeno nebo vytknuto, že tak činil v rozporu s interními nařízeními. To, že by vykonával tuto činnost bez vědomí společnosti, je naprosto vyloučeno, neboť oddělení ICT sledovalo veškerý pohyb na síti, takže mělo přehled o

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

jeho činnosti, tedy s jakými daty pracoval a jak je zpracovával. Z toho obžalovaný usuzoval, že pokud ho nikdo neseznámil s tím, že svou činnost v rámci pracovní pozice vykonává proti zájmům společnosti, tak v podstatě i předmětná směrnice měla pouze formální charakter, a společnost tímto postupem nebo přístupem k němu souhlasila s tím, že takto pracoval. Vzhledem k tomu, že řídil oddělení, které mělo výkon na úrovni 50 % obratu, tedy postupem času, což bylo zhruba tři miliardy, tak důležitost tohoto oddělení a jeho výkon byla natolik zásadní, že nelze předjímat, že by si toho zaměstnavatel nevšiml. Dále obžalovaný uvedl, že pakliže měl neoprávněně zkopírovat neveřejná a běžně nezískatelná data, jednak taková činnost byla standardní součástí jeho pracovní náplně, jednak upozornil na to, že jeden z těch naprosto největších souborů, který měl získat, byl soubor z veřejné databáze ekonomických subjektů [REDACTED], nešlo o soubor, který by měl jakoukoli souvislost se zákazníky zaměstnavatele, šlo naopak o soubor, ze kterého čerpal podklady pro stanovení obchodních strategií a stanovení plánu jeho obchodníků. Stejně tak data, která byla stažena, víceméně neobsahovala identifikátory, které jsou mu kladeny za vinu, neboť zde bylo uvedeno, že tam je uvedeno i pohlaví. Pohlaví nebylo evidováno v žádném systému společnosti Centropol Energy a.s. Pokud jde o manipulaci s daty, tak společnost Centropol Energy a.s. má v ICT poměrně sofistikovaný systém řízení přístupu účtů nebo přístupových účtů k jednotlivým datům, to znamená, kdyby se za celou tu dobu šesti let jeho činnosti u zaměstnavatele ukázalo, že manipuloval s daty v rozporu s čímkoli, politikou společnosti, nepochybně by mu byl tento přístup v rámci tohoto řízení účtů zakázán. Za celou tu dobu mu nikdo nic nevytkl. Dne 1. 4. 2018 mu byl ukončen pracovní poměr a ještě 23. 4. 2018 měl přístup ke všem systémům, tzn. ještě poté, co dostal výpověď, měl plný přístup k citlivým datům společnosti a osobně upozorňoval písemně předsedu představenstva [REDACTED], že to není v pořádku. Pokud by měl obžalovaný potřebu předmětná data zneužívat, určitě na to nebude vedení společnosti upozorňovat. Dále se obžalovaný ohradil proti formulaci užití v obžalobě a to, že měl získat přístup k datům společnosti, neboť on přístup měl, měl ho šest let, získávat ho nemusel a byla to jedna z jeho pracovních povinností. K výrazu „neoprávněně užil data“ uvedl, že data využíval pouze ve prospěch plnění obchodních cílů společnosti. Obžalovaný shrnul, že po celou dobu svého pracovního poměru u zaměstnavatele pracoval s daty s jeho vědomím, dokonce na výslovný příkaz, protože to bylo součástí hodnotících kritérií, která měl a veškerá data, která kdy použil, použil pouze a výhradně v zájmu společnosti. Celou tuto kauzu považuje za odvetu zaměstnavatele, neboť u soudu zpochybnil rozvázání jeho pracovního poměru. K dotazu soudu, zda způsobem popsaným v obžalobě zkopíroval na svůj externí harddisk a zaslal do své soukromé e-mailové schránky data v rozsahu zde uvedeném, obžalovaný sdělil, že toto nemůže potvrdit, neboť nemá přístup ke svému pracovnímu počítači, a pakliže by byla pravda, že tyto soubory dat stahoval, tak není schopen vyjádřit se k tomu, proč tak činil na svůj externí hard disk, na svoje flashdisky, neboť jak již uvedl, pro něho to byla rutinní záležitost, takto pracoval řadu let, takže ani neměl potřebu si pamatovat co, kdy, kam stahoval, protože věděl, proč soubory stahoval, že je zpracoval a vrátil do firemního počítače, což se dělo v podstatě vždycky. Notebook mu byl zaměstnavatelem svěřen, pracoval i s nějakými flashdisky, jakož i standardním vybavením kanceláře. Notebook, který měl k dispozici, neměl dostatečný výkon k práci, ale nebyly možnosti pro to, aby dostal jiný. Notebook mohl nosit domů, ale většinou to nedělal, protože byl problém s párováním na domácí wi-fi síť, takže využíval svůj soukromý. [REDACTED] byl na pozici M-1, obžalovaný byl na pozici M-2, tedy [REDACTED] byl na vyšší manažerské pozici, byl na pozici ředitele zákaznických zkušeností, a on měl na starosti zpracování smluv, které mu dodalo oddělení obžalovaného. Vzhledem k tomu, že úspěšnost společnosti Centropol Energy a.s. se v čase velmi významně snižovala a její obchodní podíl na trhu klesal, tak se začaly řešit důvody, protože smlouvy, které naše oddělení přineslo do firmy, byly znehodnoceny a byly znehodnoceny právě nekvalitní prací týmu [REDACTED]. [REDACTED] nebyl nikdy jeho nadřízeným. Po odchodu obchodního ředitele [REDACTED] na konci roku nebyl stanoven jeho nástupce s tím, že se hledá nový nástupce, a obžalovaný projevil zájem o tuto pozici.

3. Z výpovědi svědka [REDACTED] bylo zjištěno, že ve společnosti Centropol Energy a.s. pracuje na pozici manažer ICT, v předmětné době pak na pozici manažer útvaru technika a podpora ICT, měl na starosti mimo jiné bezpečnostní systém DLP, dále působil i na pozici security manažera. Systém DLP je vnitřní bezpečnostní systém, který zachytává informace, které uživatel ukládá nebo odesílá ze svého počítače. Ten systém je nakonfigurován tak, aby sledoval informace citlivé pro společnost, což jsou zákaznická čísla, rodná čísla, čísla bankovních účtů, jména, příjmení, města apod. Je tam přesně nadefinovaná určitá sada informací, které tento systém sleduje. Na základě zjištění, že ukládaná nebo odesílaná zpráva tyto vzorky informací obsahuje, tak je taková činnost zaznamenána. Ten systém průběžně tyto toky dat zachytává a ukazuje, když je něco pro společnost nestandardní. Ve společnosti jsou vydány směrnice ohledně toho, jak nakládat s daty, co je povoleno a co je naopak zakázáno, a každý zaměstnanec včetně manažerů je povinen se s těmito směrnici seznámit. Vždy byl vydán oběžník, že se jako zaměstnanci se směrnici seznámili nebo že s nimi byli seznámeni podřízení. Systém DLP automaticky neinformuje o tom, že proběhla nějaká nestandardní situace, ale zaměstnanci tohoto útvaru do něj pravidelně nahlíží a sledují, co se tam odehrálo. Pokud je něco nestandardního, tak se osloví většinou nadřízením toho konkrétního pracovníka. V té době, kdy svědek zjistil ono nakládání s daty obžalovaným, oslovil firemního právníka a následně i majitele společnosti. Základním pravidlem je, že firemní IT zařízení se smí používat pouze k pracovním účelům, což je popsáno i v jedné ze směrnic. Pokud jde o flash disky, tak do firemního zařízení nesmí zaměstnanci vkládat své soukromé zařízení. Pokud se stalo, že tak zaměstnanci učinili, tak byli upozorněni, aby tak nekonali. U obžalovaného byly vyhodnoceny nestandardní situace, které systém DLP zachytil, kdy bylo odesláno na soukromý e-mail velké množství zákaznických dat. To byla jedna situace a druhá situace byla, kdy byla uložena na USB disk firemní data. Po konzultaci s vedením společnosti byl proveden vyšší audit nakládání obžalovaného s citlivými daty společnosti Centropol Energy a.s. V rámci tohoto auditu byly zjištěny ještě další nestandardní operace, které jsou popsány ve spise. Nestandardní operace jsou v systému rozděleny do tří základních kategorií. První jsou minoritní, pak majoritní a pak kritické. Ve spisu jsou informace pouze k operacím provedeným obžalovaným a označeným jako kritické. Veškeré výstupy ze systému DLP zpracovával svědek. Svědek nebyl schopen říci, zda v případě obžalovaného existovaly v minulosti takovéto nestandardní postupy, tedy že by byla stahována taková množství dat, která se později vyhodnotila jako data, která potřeboval k výkonu své funkce. Systém DLP byl nasazen v roce 2017 na podzim, jeho první vyhodnocování bylo provedeno až v roce 2018. O instalaci bezpečnostního systému od počátku roku 2018 byla informace na intranetu společnosti. Když byl vytvářen tento systém ochrany dat, bylo komunikováno s vedením společnosti, a to označilo, co považuje za citlivé informace, a na základě tohoto sdělení a dále doporučení dodavatele byl tento systém nastaven, tedy parametry toho, co se má ve společnosti sledovat. Sledují se citlivé informace pro zaměstnavatele, i množství odesílaných dat. Zaměstnanci, kteří jsou mobilní, mají od společnosti notebook. Technika je zabezpečena šifrováním lokálního disku, a pokud se potřebuje spojit s firemním systémem, tak ta komunikace je zabezpečena, šifrována. Spojení s firemní sítí se zajišťuje automaticky. Pokud je zjištěna internetová konektivita, tak je spojení skutečně s firmou a je zabezpečeno. Jako zaměstnanec se tedy mohou připojit v zásadě odkudkoli, pokud mám internetovou konektivitu. Obžalovaný měl pro výkon své pozice standardní vybavení včetně notebooku. Svědek si nebyl vědom toho, že by ho někdy obžalovaný kontaktoval s tím, že má s notebookem nějaký problém.

4. Z výpovědi svědka [REDACTED] bylo zjištěno, že je členem představenstva společnosti Centropol Energy a.s. zhruba od roku 2017, předtím pracoval ve firmě jako zaměstnanec. Ze začátku působení v představenstvu byl pověřen řízením úseku zákaznických služeb. Kromě něho tam byl ještě další člen představenstva, který řídil obchodní úsek. Tento člen představenstva byl ke dni 31. 12. 2017 odvolán a svědek byl dočasně pověřen od 1. 1. 2018 také řízením toho obchodního úseku, takže od 1. 1. 2018 se stal přímým nadřízeným obžalovaného, který byl na pozici regionálního ředitele s odpovědností jižní Čechy a západní Čechy. Obžalovaný

řídil síť interních obchodníků, kteří především obchodovali se zákazníky firmami, pak pod něj spadala část sítě zaměstnanců, kteří pečovali o externí partnery, protože Centropol Energy a.s. získával smlouvy nákupem od externích subjektů. De facto v té době byl jeho přímým nadřízeným, a to trvalo až do ukončení jeho pracovního poměru. K důvodům ukončení pracovního poměru obžalovaného uvedl, že celá struktura regionálních ředitelství se neukazovala příliš efektivní, nedosahovala zdaleka těch výsledků, které byly slibovány v době, kdy vznikala, tudíž v rámci šetření nákladů dostal svědek úkol od představenstva společnosti hned 1. 1. 2018 sdělit a navrhnout, jakým způsobem by bylo možné strukturu společnosti zefektivnit, a to byl výsledek, tedy rušení pozice a nadbytečnost obžalovaného, neboť se přešlo z regionálního řízení obchodníků do centrálního řízení, které je logicky efektivnější a benefity, které měly být v regionálním systému řízení, se v praxi nepotvrdily, a proto došlo k reorganizaci odpovídající stavu do roku 2017. Dle mínění svědka mohl mít obžalovaný na začátku roku 2018 pocit, že se schyluje ke konci jeho působení ve firmě. Usuzoval na to tak, že pokud je působení ve firmě postaveno částečně na osobních vazbách, tak logicky, pokud odešel nadřízený, tak to určitým způsobem může být vnímáno jako ohrožení vlastní pozice. K obsahu obžaloby a tomu, co je kladeno obžalovanému za vinu, svědek uvedl, že jde o to, jakým způsobem zaměstnanci mohou a nemohou zpracovávat data, což je ošetřeno směrnicemi, které jsou přijímány na úrovni představenstva a jedna z nich se zabývá i datovou bezpečností, kde je konkrétně a striktně vyjmenováno, jakým způsobem zaměstnanec může nebo naopak nesmí zpracovávat data zákazníků. Ve všech oborech obchodní činnosti skoro všechny firmy považují data svých zákazníků za poměrně velkou hodnotu, která je majetkem společnosti. V energetice je to možná ještě o něco citlivější než např. v telekomunikacích, možná na úrovni bankovních údajů, protože jsou tam parametry, které umožňují obchodníkovi úspěšně nebo úspěšně přihlašovat nová odběrná místa. Je to něco, co si každá firma poměrně striktně chrání. Dochází i k obchodování s těmi konkrétními zákaznickými daty. Obžalovaný ve své pozici měl povinnost zpracovávat reporting, k tomu samozřejmě využíval data zaměstnavatele. Obžalovaný však ve sporných případech, které jsou předmětem obžaloby, jednak disponoval velkým množstvím dat, šlo o deseti až stotisícové záznamy v databázi, a ty představují objem dat přesahující rámec nebo potřebu jeho regionu, jednak byla zářezí struktur těch dat, která se tam objevila, protože rozhodně nebyla potřeba všechna ta detailní data v řádkové formě pro to, aby mohl pravidelně reportovat. Dále se svědek pozastavil nad tím, že nedokáže logicky zdůvodnit, proč obžalovaný pro nakládání s těmito daty potřeboval své soukromé zařízení. Toto jeho počínání bylo přímo v té konkrétní směrnici zakázáno, a pokud měl potřebu ukládat data na svá soukromá zařízení, tak rozhodně svědek nezaznamenal to, že by ho jako svého nadřízeného o něco podobného žádal. Toto počínání obžalovaného považoval za velmi podezřelé. O nestandardních operacích prováděných obžalovaným se dozvěděl z hlášení [REDACTED], protože ten kromě toho, že byl šéfem ICT, tak byl tím, kdo odpovídal za datovou bezpečnost ve firmě. Svědkovi sdělil datovou strukturu podezřelých záznamů a jejich rozsah, svědek se s nimi seznámil a vyhodnotil je jako nestandardní pro zpracování běžných reportů, které byly náplní práce obžalovaného. Dále uvedl, že konkrétní směrnice zakazovala používání soukromých zařízení. Výjimky, pokud existovaly, tak se vždy schvalovaly na úrovni představenstva a typicky se jednalo o případy, kdy daňový nebo finanční úřad požádal o nějakou agregovanou sestavu. K vyjádření obžalovaného svědek uvedl, že v jím řízeném útvaru nebylo standardní zasílat si data do soukromé emailové schránky, pracovat s nimi doma, a pak je odesílat ze soukromého počítače zpět do firmy. Neví o tom, že by taková praxe ve společnosti Centropol Energy a.s. fungovala a to zejména s ohledem na to, že společnost si zakládá na tom, aby datová bezpečnost byla nejen zajišťována, ale i zlepšována, a za tím účelem jsou vynakládány nemalé finanční prostředky. Kdyby někdo ze zaměstnanců žádal o povolení takového postupu, tak rozhodně by mu to povoleno nebylo. A pokud existovala nějaká softwarová nedostatečnost, že by zaměstnanec potřeboval nějaký nástroj, kterým nedisponoval, tak mohl požádat o jeho instalaci nebo nákup, ale nic takového nebylo zaznamenáno. Seznamování se směrnicí v útvaru svědka probíhalo tak, že všichni zaměstnanci byli seznámeni s jejím textem a úkolem jednotlivých nadřízených manažerů ve všech stupních společnosti bylo potvrdit, že

zaměstnanci seznámeni byli. Byly k tomu také vyhotovovány písemné záznamy o tom, kdy seznámení proběhlo, což osoby stvrdily svým podpisem. Pokud nastupoval nový zaměstnanec, seznamování se směrnicemi bylo součástí úvodního školení. Pakliže měl obžalovaný podřízené, tak to byl on, kdo je měl se směrnicí seznámit a byl za to zodpovědný. S dotazy ohledně směrnice se obžalovaný mohl obrátit na určitou osobu, neboť ve směrnici byl jmenován člověk odpovědný za bezpečnost informací, což byl [REDACTED]. Směrnice je dostupná na intranetu společnosti.

5. Dále soud provedl rozsáhlé dokazování listinami, z nichž za stěžejní považuje následující: *pracovní smlouva ze dne 29. 6. 2012* uzavřená mezi obžalovaným jako zaměstnancem a poškozenou jako zaměstnavatelem, když obžalovaný pracoval na pozici manažera přímého prodeje a na ní navazující dohoda o změně pracovní smlouvy ze dne 20. 6. 2013, *pracovní smlouva ze dne 1. 7. 2015* uzavřená mezi obžalovaným jako zaměstnancem a poškozenou jako zaměstnavatelem, když obžalovaný pracoval na pozici manažera útvaru Přímého prodeje a na ní navazující dohody o změně pracovní smlouvy ze dne 30. 10. 2015, týkající se druhu vykonávané práce, a ze dne 1. 9. 2016, týkající se druhu vykonávané práce a místa výkonu, *výpověď z pracovního poměru* ze strany zaměstnavatele ze dne 23. 2. 2018 z důvodu organizačních změn a jeho nadbytečnosti podle § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, kterou obžalovaný odmítl převzít, *směrnice LZ07 – Pokyny pro uživatele ICT vybavení včetně potvrzení o seznámení se s touto směrnicí obžalovaným ze dne 4. 3. 2016*, z jejíhož obsahu bylo zjištěno, že podle bodu 4, odst. 1, 3 smí být používána firemní ICT zařízení pouze pro podporu procesů společnosti, přiměřeně a efektivně, je zakázáno do informačního systému společnosti připojovat jakékoliv soukromé ICT zařízení (výjimku může udělit security manager a to pouze písemně, za vědomí ředitele úseku ICT), jakékoliv použití soukromých ICT zařízení bez písemně udělené výjimky je bezpečnostním incidentem, je zakázáno instalovat do informačního systému společnosti jakékoliv zařízení nebo software sloužící k obcházení zásad informační bezpečnosti stanovených společností, podle bodu 13.1 je uživatel povinen užívat internet tak, aby nedošlo (záměrně či z nedbalosti) k uvolnění nebo šíření jakýchkoliv důvěrných dat na internet, podle bodu 13.4 stahovat software (jakýkoliv) nebo data pro nepracovní účely, přenášet jakákoliv důvěrná data bez šifrování, když podle bodu 13.5 je společnost oprávněna provádět namátkovou kontrolu dodržování výše uvedených pravidel pro užívání internetu pro zajištění bezpečnosti firemních procesů a dat, podle bodu 14.1 je uživatel povinen dodržovat postupy při užívání firemní elektronické pošty a pro elektronické zasílání důvěrných dat používat výhradně jen firemní elektronické pošty, nikoli jakýchkoli jiných e-mailových služeb či jiných forem elektronické pošty. Dále jako důkaz předloženo CD s aktualizovaným seznamem neoprávněných incidentů – nakládání s firemními daty společnosti Centropol Energy a.s včetně kompletních detailů dat označených jako incident číslo 195039, 195382, 196077, 209680 a 318432 a včetně náhledů na tyto incidenty, které prováděl obžalovaný. Ze zprávy společnosti Centropol Energy a.s. k osobě obžalovaného, jeho pracovního zařazení a náplni práce a pracovních povinností bylo zjištěno, že od 1. 6. 2016 pracoval na pozici Regionální ředitel – JIHOZÁPAD, a jeho cílem bylo zejména řízení a rozvoj týmu, spolupráce na tvorbě a realizaci lokálních marketingových a PR aktivitách, akvizice nových zákazníků, tvorba obchodní strategie, péče o svěřené portfolio a jeho aktivní retence, aktivní cross-sell a up-sell služeb stávajícím zákazníkům, budování pobočkové sítě, akvizice externích prodejních partnerů a rozvoj spolupráce, obžalovaný měl pro výkon své práce k dispozici notebook s OS MS W7, připojovat se mohl krom firemní sítě (automaticky) z jakékoliv adresy veřejné sítě, nakládat s notebookem mohl jen pro služební účely, a neoprávněná činnost obžalovaného byla zachycena systémem DLP, který zaznamenává informace o zdroji a zařízení, přihlášeném uživateli a použité aplikaci.

6. Pakliže obhajoba navrhovala doplnit dokazování jednak vyžádáním od společnosti Centropol Energy a.s. originální listiny, jejíž kopie je založena na č. l. 83 spisu, neboť na kopii tohoto dokumentu je část textu zakryta a je tedy nasnadě zjistit, co se tam skrývá, jednak předvolat

k výsledku svědky [REDACTED], což je osoba, která byla obchodním ředitelem firmy v době, kdy nastupoval obžalovaný do firmy, a který jej seznámil s prací s daty a vytvářením reportingů, dále [REDACTED], což byl poslední ředitel, který se může vyjádřit k tomu, že práce s daty tak, jak ji obžalovaný prováděl po celou dobu trvání pracovního poměru, byla naprosto standardní a společností akceptována, [REDACTED], což byl podřízený obchodník, který by se měl rovněž vyjádřit k vytváření reportů a [REDACTED], který byl ve firmě déle než obžalovaný, a který jej tvorbu reportingů učil, pracoval jako regionální ředitel. Soud tyto důkazní návrhy zamítl pro jejich nadbytečnost, neboť má za to, že důkazy, které byly provedeny, jsou naprosto dostačujícími pro to, aby soud rozhodl beze všech pochybností o vině či nevině obžalovaného. Pokud jde o vyžádání originálu listiny na č.l. 83, tedy listiny prokazující skutečnost, že obžalovaný stvrdil svým podpisem dne 4. 3. 2016, že se seznámil mimo jiné se směrnicí LZ07 a jejímu obsahu rozumí, soud uvádí, že obžalovaný ve své výpovědi tuto skutečnost v podstatě nezpochybnil. Pokud jde o výsledky navrhovaných svědků, soud pochybuje o tom, že by některý z nich svou výpovědí byl schopen vyvrátit jednak přesně daný obsah směrnice LZ07, jakož i tvrzení svědka [REDACTED] o tom, že práce s daty obžalovaného, která byla předmětem obžaloby, byla systémem DLP vyhodnocena jako kritický incident. Z těchto důvodů soud dokazování těmito navrhovanými důkazy nedoplnil a dokazování uzavřel.

7. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním. Soud má za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání v rozsahu uvedeném v rozsudečném výroku, jehož popis odpovídá obsahu podané obžaloby. Obžalovaný proti vznesenému obvinění brojil, uvedl, že se ničeho protiprávního a nezákonného nedopustil, za protiprávní činnost je označován výkon jeho práce pro společnost Centropol Energy a.s. Uvedl, že data, která jsou předmětem obžaloby, používal pro tvorbu pravidelných reportingů pro společnost. Nedokázal však vysvětlit zda, a pakliže ano, z jakého důvodu tato data ukládal na externí zařízení či zasílal do soukromé e-mailové schránky. Jest pravdou, že uvedl, že často pracoval z domova a tato data opět využíval pro tvorbu reportingu, následně jej zasílal zpět do společnosti a data, které již dále nevyužíval, mazal. Celou kauzu považuje za účelově vedenou ze strany společnosti Centropol Energy a.s., neboť v současné době s ní vede pracovní právní spor o ukončení jeho pracovního poměru. Soud je však přesvědčen, že tvrzení obžalovaného byla vyvrácena dalšími ve věci provedenými důkazy a to jak listinnými, tak výpověďmi slyšených svědků [REDACTED] a [REDACTED]. Z listinných důkazů soud považuje za usvědčující přehled o incidentech číslo 195039, 195382, 196077, 209680 a 318432 a jejich obsah zaznamenaných systémem ochrany dat DLP představující nestandardní práci s citlivými daty právě obžalovaným, o čemž není sporu, a písemné znění směrnice LZ07 označené jako Pokyny pro uživatele ICT vybavení, se kterou byl obžalovaný dne 4. 3. 2016 seznámen, což stvrdil svým podpisem, a z níž se podává, že projednávanou činnost obžalovaný vykonal v rozporu s bodem 4. odstavec 1, 3, bodem 8., bodem 13.1, bodem 13.4 a bodem 14.1 této směrnice. Obžalovaný rozporoval tu skutečnost, že rozsah dat a jejich obsah, která v projednávaných případech incidentů použil, byl nikoli nestandardní, ale naopak standardní, neboť data použil ve prospěch společnosti Centropol Energy a.s. pro vytváření reportingu, což patřilo mimo jiné mezi náplň jeho práce jako regionálního ředitele, činil tak i dříve a nikdo ze společnosti ho na takové počínání neupozornil. Tvrzení obžalovaného však vyvrací jak svědek [REDACTED], od 1. 1. 2018 nadřízený obžalovaného, tak svědek [REDACTED], manager ICT, kteří naopak poukazují jednak na to, že vnitřní systém kontroly DLP vyhodnotil nakládání s daty obžalovaným jako incident (dokonce v úrovni kritický), a jednak po seznámení se s obsahem těchto dat svědkem [REDACTED] bylo vyhodnoceno, že takový obsah a hlavně množství dat, včetně jejich uspořádání v řádkovém přehledu, jakož i to, jakým způsobem s těmito daty obžalovaný nakládal, tedy v rozporu se směrnicí společnosti LZ07, je velmi podezřelé a věcí se společnost Centropol Energy a.s. začala blíže zajímat. I tvrzení obžalovaného, že i v minulosti pracoval s takovým objemem dat

a zaměstnavatel ho na pochybení neupozornil, soud spíše vnímá jako vyjádření usvědčující a nikoli vyvíňující, neboť jej lze jednoduše vysvětlit tak, že v minulosti obžalovaný nepracoval s takovým obsahem dat, který by systém DLP vyhodnotil jako práce s citlivými daty a zachytil jej jako incident. Stejně tak je zcela bezpečně prokázáno jak listinnými důkazy, tak výpovědí svědka [REDAKCE], že obžalovaný zcela v rozporu s vnitřní směrnicí LZ07 data zkopíroval na svůj externí harddisk ve 3 případech anebo je zaslal do své soukromé e-mailové schránky [REDAKCE] ve 2 případech. Neobstojí tvrzení obžalovaného, že takto si zřejmě počínal proto, že pracoval „ z domova “ a jeho služební ICT zařízení bylo komplikované „ sladit “ s domácí wi-fi sítí. Lze předpokládat, že osoba v tak významné pozici, jakou obžalovaný zastával, je seznámena s vnitřními směrnicemi svého zaměstnavatele v oblasti ochrany citlivých dat, a tuto při řádném výkonu své práce nebude porušovat, a pakliže úmysly obžalovaného byly natolik čisté, jak o nich sám hovořil, vyjednat si případně výjimku od zaměstnavatele. Naopak takové počínání svědčí spíše o opaku, tedy získat data (a to ještě způsobem doporučujícím firemním standardům obsaženým v příslušných směrnicích) obsahující informace o zákaznických číslech, bydlišti zákazníka, čísla jeho smlouvy, sazby, typu jističe, spotřebě a formě úhrady, či data o obchodních partnerech, včetně jejich názvů, IČ, rodných čísel, podrobností smluv - jako je platnost smlouvy, doba uzavření/ukončení, provize, tedy dat společností Centropol Energy a.s. považovaných za citlivá, a s ohledem na předmět činnosti této společnosti jistě obchodovatelných a využitelných jinými konkurenčními společnostmi. Soud je tedy přesvědčen, že bylo nade vše pochybnost prokázáno, že obžalovaný nejméně v období od 12. 1. 2018 do 14. 2. 2018 v Českých Budějovicích, případně jinde, zaměstnán na pozici regionálního ředitele u společnosti Centropol Energy, a.s., která podniká v oboru dodávek elektřiny a zemního plynu, se záměrem neoprávněně si pořídit kopie záznamů o obchodních kontaktech, zákaznících, účastnických a dodavatelských smlouvách pro vlastní potřebu, v rozporu se směrnicí svého zaměstnavatele č. LZ07 označenou jako „Pokyny pro uživatele ICT vybavení“, s níž byl seznámen, a podle níž mohl s daty společnosti, ke kterým měl přístup, nakládat pouze v souladu s touto směrnicí, přičemž zejména nesměl k systému připojovat jakékoliv soukromé zařízení, používat internet na firemním zařízení k přenosu a stahování dat a k přeposílání dat mohl využívat pouze firemní elektronickou poštu, kdy jakýkoli neoprávněný přístup k datům společnosti byl monitorován interním systémem ochrany dat DLP, zneužil svého postavení a souvisejícího oprávnění k přístupu do informačního systému a databází společnosti a ze svěřeného firemního notebooku zn. ProBook 6570b, označeného NB42 a služebního e-mailového účtu [REDAKCE], opakovaně neoprávněně přistoupil k počítačovému systému zaměstnavatele, a ve 3 případech na svůj externí harddisk a ve 2 případech do své soukromé e-mailové schránky neoprávněně zkopíroval nevěřejná a běžně nedostupná data popsaná ve výrokové části rozsudku, když si byl vědom skutečnosti, že jde o citlivá data, která mohou být zneužita v konkurenčním prostředí.

8. Po právní stránce soud posoudil jednání obžalovaného ve shodě s podanou obžalobou jako přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný získal přístup k počítačovému systému a neoprávněně užil data uložená v počítačovém systému. Komentář trestního zákoníku k tomuto ustanovení uvádí, že za objektivní stránku tvořící jednání spočívající v získání přístupu k počítačovému systému lze považovat takové jednání, které umožní pachateli volnou dispozici s počítačovým systémem nebo nosičem informací a využití jeho informačního obsahu, získat přístup k počítačovému systému nebo nosiči informací lze neoprávněně, ale i oprávněně. Nezáleží ani na důvodu, který vedl k získání přístupu (může to např. plnění pracovních úkolů, náhoda apod.). Neoprávněným užitím dat se rozumí jakákoliv nedovolená manipulace s daty uloženými v počítačovém systému nebo na nosiči informací, pokud nejde o případy popsané v § 230 odst. 2 písm. b) až d) trestního zákoníku. Za neoprávněné je považováno takové užití, které je v rozporu s právní normou (např. v rozporu s § 17 až 20 a § 51 ObchZ, § 40 a násl. AutZ, § 12 ObčZ) nebo je činěno v rozporu se stanoveným účelem, popř. bez vědomí či souhlasu oprávněné osoby, nebo jde též o nedovolené kopírování na

jiný nosič informací, který pak má většinou pachatel ve své dispozici. Objektem tohoto přečinu je integrita a dostupnost počítačových dat a systémů, kdy ochrana je poskytována počítačovými datům a počítačovými programům před neoprávněnými zásahy, které mohou mít vliv na existenci, kvalitu, správnost dat, a konečně chrání před neoprávněným užíváním uložených počítačových dat (viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, komentář k § 230 trestního zákoníku). Obžalovaný přesně konal tak, jak skutková podstatě tohoto přečinu předpokládá. Po subjektivní stránce jednal obžalovaný v úmyslu přímém (§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), neboť věděl, že svým počínáním může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem a takové porušení způsobit chtěl a způsobil. Soud se neztotožnil s právním názorem obhajoby navrhuje případně posoudit tuto trestní věc obžalovaného v souladu s § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Naopak považuje takový čin za společensky škodlivý přesahující rámec pracovněprávních pochybení a to zejména s ohledem na způsob jeho provedení a osobu pachatele – obžalovaného, máje na mysli jeho postavení ve společnosti Centropol Energy a.s. patřící do vrcholného managementu této společnosti.

9. Při úvahách o trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku, neboť při stanovení druhu trestu a jeho výměry se přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu, a rovněž k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

10. K osobě obžalovaného bylo zjištěno z opisu z evidence rejstříku trestů, že tento nebyl soudně trestán, ani řešen pro přestupková jednání. Obžalovanému polehčuje jeho dosavadní bezúhonnost, žádná okolnost mu nepřitěžuje. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody až na 3 roky, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. Soud je přesvědčen, že uložení trestu výchovného a to peněžitého je zcela na místě. Podle § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku stanovil tento trest s ohledem na výdělkové schopnosti obžalovaného v počtu 25 celých denních sazeb po částce 2 600 Kč, tedy v celkové výši 65 000 Kč, Dále v souladu s § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl stanoven jako náhradní trest odnětí svobody trest v trvání 120 dní, pakliže by nebyl peněžitý trest vykonán ve stanovené lhůtě. Soud je přesvědčen, že takto uložený trest je zákonný a spravedlivý.

11. V adhézním řízení soud rozhodoval o nároku poškozené společnosti Centropol Energy a.s., která prostřednictvím zmocněnce uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 500 000 Kč, jehož výši odůvodnila tím, že ač je velmi složité specifikovat konkrétní škodu na odcizených datech, v obecné rovině platí, že každé odběrné místo (s jejichž databází obžalovaný způsobem popsaným v obžalobě neoprávněně nakládal), vyžaduje náklady na jeho získání (formou provizí, které poškozený vyplácí obchodníkovi, který pro poškozeného odběrné místo zprostředkoval či jinak získal) a následné náklady na jeho každoroční obsluhu ze strany poškozeného, jednak jde o primární náklady poškozeného na získání odběrného místa, které jsou spočteny průměrem, a to u komodity elektrina na částku 1 854 Kč bez DPH za odběrné místo a u plynu na částku 4 020 Kč bez DPH za odběrné místo, jednak o náklady poškozeného na obsluhu odběrného místa, které jsou individuálního charakteru. Poškozený pro tyto případy u externích obchodníků využívá ustanovení obchodní smlouvy v čl. VI. (viz modelová smlouva, která byla soudu předložena), kde škodu v případě takto zneužitých (obchodních) údajů vyčíslil na částku 500 000 Kč, a tuto škodu i v tomto případě uplatnil. Dále poškozený uvedl, že pokud by soud shledal shora vyčíslenou škodu jako nedostatečně podloženou, uplatňuje tedy totožnou částku, tj. 500 000 Kč jako tzv. relutární satisfakci za újmu způsobenou poškozenému tím, že obžalovaný způsobem popsaným v obžalobě

neoprávněně nakládal s databází poškozeného. Soud k vznesenému nároku poškozeného uvádí následující: Nutno konstatovat, že přečin, kterého se obžalovaný dopustil, není trestným činem, jehož znakem skutkové podstaty je následek v podobě pregnantně vyčíslené škody v penězích. Pakliže by poškozený předložil takové důkazy, kterými by byla škoda jemu způsobená jednoznačně prokázána, soud by o nároku poškozeného rozhodl pozitivně. Vzhledem k tomu, že takové důkazy předloženy nebyly a jejich obstarání by překročilo rámec potřeby řízení trestního, které by se tím i podstatně protáhlo, soud poškozenou v souladu s § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice dne 15. srpna 2019

JUDr. Petra Kubová v.r.
samosoudkyně